

חברה מיסתורית הרשומה בוואדון השקיעה כספים ב"דיזנגוף סנטר" — בית המישפט יכריע אם מקור הכספים הוא הון שחור של פילץ

החברות הוואדוניות

של פילץ

פילץ המפורסם. אברהם היה בנעוריו חבר בתנועת הנוער השומרי-הצעיר ו"אף יצא להגשמה. אבל אחר כך חזר העירה, וכיום הוא המנהל העיקרי של עיסקי המישפחה.

עיסקי פילץ מקיפים כמעט כל פרויקט בנייה גדול בתל-אביב ב-20 השנה האחרונות — החל בבניין אל-על דרך פרויקט גן-רינה, לב-דיזנגוף והתחנה המרכזית החדשה בתל-אביב. כיום מסיימים היזמים את בנייתו של רב-מכר, מרכז הקניות הענק ליד הקאנטרי-קלאב.

בתביעה שהוגשה על-ידי פול דויד נטען כי מיכאל בארט, התובע בשווייץ, אינו אלא איש-קש של מישפחת פילץ. העיתונאי יאיר קוטלר חשף בכתב-תו "מי אוכל חברות קש" (העולם הזה 15.1.86) כי אותו מיכאל בארט היה איש-הקש של פילץ בעסקים שעשה עם יעקב לוינסון. קוטלר גילה כי בארט ייצג את פילץ בחברות פנאמיות בשם שטיבלה וקורלאן.

אם אומנם יכריז בית-המישפט כי מחצית מניות חברת איזדי שייכות

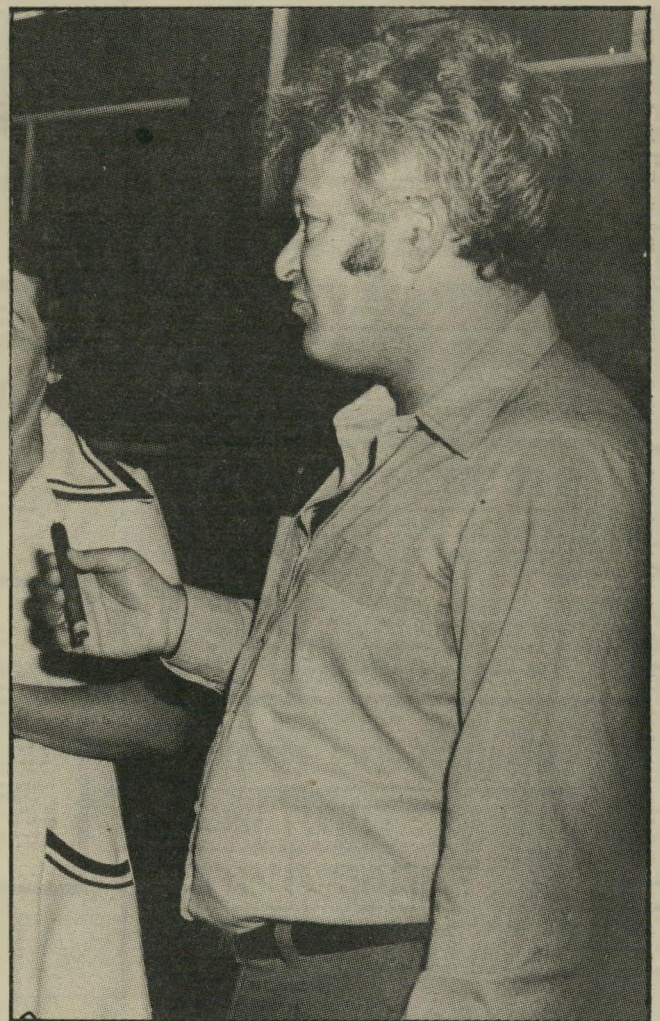
כדי להתגונן מפני תביעה זו זקוק מנהל-החברה לאישורו של בית-המישפט הישראלי, כי מחצית מניות חברת איזדי שייכות למעשה לקבלן אברהם פילץ. בכך יוכל להסביר את ההלוואות הגדולות שנתן מכספי איזדי לחברה פנאמית בשם אגיפין. פול דויד טוען כי חברה פנאמית בשם שופוויל, שגם היא בבעלותו של פילץ דרשה מתן הלוואה זו לאגיפין. פול דויד טוען כי הלוואה את הכסף מחברה אחת של פילץ לחברה אחרת שלו, לפי הוראותיו של בעל-המניות, ולכן אין להאשימו במתן הלוואות בלתי-מוסריות. וביניהן כושל של החברה.

בתביעה נגד פול דויד, שהגיש בשווייץ מיכאל בארט, מוכחש בתוקף כי פילץ הוא בעליו של מחצית-הון הנגזרת באיזדי. בארט מאשים את פול דויד בכך שהוא מאיים לפנות ישירות לשלטונות-ישראל ולגלות להם עבירות מטבע ומס-הכנסה של פילץ.

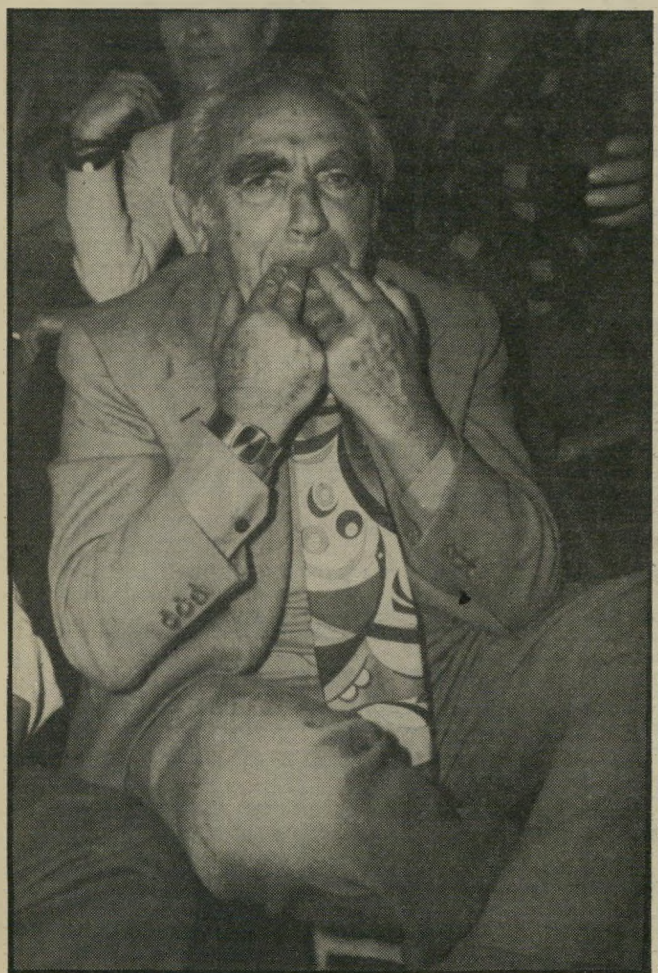
יתכן שבשווייץ קשה לגלות קשר בין חברת איזדי ובין מדינת-ישראל ואברהם פילץ, אבל בישראל יש לכך רמז עבה. חברת איזדי, שנוסדה בשנת 1973 למטרות השקעה בניכסי-דלא-נייד, בחרה להשקיע מכספיה (הון המניות שלה הוא מיליון פרנקים שווייצריים) בחברה ישראלית בשם רוציסטר אינווסטמנטס. וחברת רוציסטר בחרה לקנות שטחים נרחבים בדיזנגוף סנטר בתל-אביב. ומיהו

פילץ, יתברר כי הוא עשה את התרגיל הירוע בכלכלה הישראלית בגילגול הון שחור. אנשי-עסקים, המרוויחים הון שחור שעליו לא הצהירו למס-הכנסה, ולא שילמו עבורו מיסים, מברחים כסף זה לחו"ל, בדרך כלל לשווייץ. שם מתחבא ההון הזה בחברות וארוציות שונות, תחת שמם של אנשי-קש. אחר-כך חוזרים ומשקיעים כסף זה בישראל כהשקעת הון זר. על השקעה כזו מקבלים הטבות רבות בישראל.

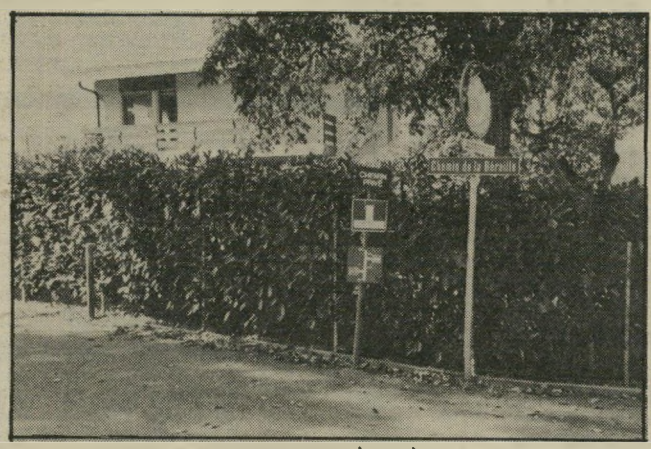
פילץ, שהתחיל את דרכו בהשומר-הצעיר, עשה משם דרך ארוכה עד שהפך לאחד מעשירי-המדינה ואיש-חברה בעל קשרים טובים. בגלל תחביבו, גידול סוסים ערכיים, התיידד עם שרי-המישטרה חיים בר-לב. הוא ירוע גם כתומך נלהב בתוכנית הכלכלית החדשה, המנסה לאתר את ההון השחור ולהבריא את הכלכלה הישראלית. בכינוס שנערך לפני חודשיים לתמיכה בשימרון פרס ובתוכנית הכלכלית, השתתף גם פילץ. בין יתר אנשי הכלכלה והמיסחר.

אברהם פילץ
ידידות עם לוינסון

אריה פילץ
כל הפרוייקטים הגדולים

הווילה של בארט בזנווה
הלוואות בהוראת הבעלים

אחד מבעליו העיקריים של דיזנגוף-סנטר, אם לא אברהם פילץ?

סוסים וצמרת

אברהם פילץ (50). סיפור הצלחה ישראלי בקנה-מידה עולמי, הוא יליד תל-אביב. אביו, אריה פילץ (80) הוא שהחל את עיסקי-המישפחה, בעת שפתח בתל-אביב-הקטנה את קפה

פול דויד טוען, כי אומנם כרגיל אין לגלות את זהותו של בעל-מניות בחב"ר וארוצית, אולם הוא, כמנהל-החברה, זכאי לדעת את זהות האמיתית של בעל-המניות.

בתביעתו מסביר פול דויד כי נזקק לצעד בלתי-שיגרתי זה, מאחר שהוגש נגדו תביעה בשווייץ, המאשימה אותו בניהול כושל של חברת איזדי, בהלוואות כספים רבים לחברות פנאמיות ללא הסבר, ובעריכת אסיפת-מניות כללית בתל-אביב.

ישראלים מסויימים יתחילו לדאוג כאשר ישמעו על התביעה שהגיש השבוע האורח השווייצרי פול דויד. התביעה מגלה כי בחוק השווייצרי וגם בחוקי מדינת ליכטנשטיין, השומר רים על סודיות, יש חורים. פול דויד הוא מנהלה של חברה וארוצית בשם איזדי, והוא פנה השבוע לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. כרי שזה יצהיר כי הבעלים האמיתיים של מחצית מניות חברת איזדי הוא הקבלן אברהם פילץ.

ישראלים מאמינים כי חוקי-הסודיות של שווייץ אינם מאפשרים את זיהויו של בעל חשבון סודי, או בעל-מניות אמיתי. אמונה זו התגברה מאוד כאשר זוכה לפני שנתיים ישראל זילברברג מאשמה פלילית בישראל. זילברברג, אורח ישראלי לשעבר, וכיום בעל עסקים בשווייץ, נתפס בגמל-התעופה כאשר בא לישראל, ובכליו נמצאה רשימה של בעלי חשבונות-בנק סודיים בשווייץ. התברר כי הוא שימש בלדרם של עשירי-ישראל, והעביר עבורם כספים שחורים לשווייץ.

סניגורו של זילברברג, עורך-הדין דויד ליבאי, העלה את הטענה כי מאחר שזילברברג הוא אורח שווייצרי, אוסר עליו החוק השווייצרי לגלות את זהותם של בעלי חשבונות-בנק סודיים. בית-המישפט קיבל את הטענה, וזיכה את זילברברג.